Vonnisnummer / Griffienummer **/**
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **3 november 2025**
Naam van de beklaagden **...**
Systeemnummer parket **...** Rolnummer **...** Notitienummer parket **GE.../2019**

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Kamer G28MA

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie en

BP
RRN …
geboren te X op …
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te …

burgerlijke partij, ingevolge akte verleden bij onderzoeksrechter [redacted] op 2 mei 2023, bijgestaan door meester Johan Heymans, in plaats van meester Walter Van Steenbrugge, advocaat te 9030 Mariakerke, Durmstraat 29;

tegen:

1. **BK1**
RRN …
geboren te X op …
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te …

beklaagde, bijgestaan door meester Piet Noë, advocaat te 9890 Gavere, Stationsstraat 124/0001;

2. **BK2**
RRN …
geboren te X op …
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te …

beklaagde, bijgestaan door meester Flora Wauters, advocaat te 9770 Kruisem (Kruishoutem), Simaeyzestraat 4.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A laster jegens bijzondere personen in openbare bijeenkomsten of plaatsen
aan een persoon die klacht doet, kwaadwillig, in een van de bij artikel 444 van het Strafwetboek aangeduide gevallen, ter zake in openbare bijeenkomsten of plaatsen, een bepaald feit ten laste te hebben gelegd, dat zijn eer kan krenken of hem aan de openbare verachting kan blootstellen, en waarvan het wettelijk bewijs niet wordt geleverd, terwijl de wet het bewijs van het ten laste gelegde feit toelaat,
(art. 443, 444 lid 1 en 2, 447 lid 2, en 450 lid 1 Sw)

1. …

2. te Gent en elders in het Rijk, in de periode van 12 juni 2019 tot en met 8 april 2021 en minstens op 8 april 2021
door BK1

B …

C valsheid in informatica, en gebruik ervan
met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid te hebben gepleegd, door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, te hebben ingevoerd in een informaticasysteem, te hebben gewijzigd, te hebben gewist of met enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te hebben veranderd, waardoor de juridische draagwijdte van dergelijke gegevens veranderde, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van de valse gegevens gebruik te hebben gemaakt,
(art. 193, 210 bis §§ 1 en 2, en 213 Sw)

te Gent, Sint-Niklaas en elders in het Rijk in de periode van 30 mei 2019 tot en met 11 juni 2019
door BK2,

D valse naamdracht
in het openbaar een naam te hebben aangenomen, die hem niet toekomt,
(art. 231 Sw)

te Gent, Sint-Niklaas en elders in het Rijk in de periode van 30 mei 2019 tot en met 11 juni 2019
door BK2,

E belaging
een persoon te hebben belaagd, terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren,
(art. 442 bis lid 1 Sw)

te Gent, Sint-Niklaas, Dendermonde en elders in het Rijk in de periode van 30 mei 2019 tot en met 11 juni 2019
door BK2,

PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 4 oktober 2024.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen. Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd op de terechtzitting van 20 oktober 2025.

VOORAFGAANDELIJK

Verbetert de dagvaarding zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. <u>OVERZICHT VAN DE FEITEN EN VAN HET ONDERZOEK</u>

x. Op 11 juni 2019 legt BP klacht met burgerlijke partijstelling neer bij de onderzoeksrechter tegen de eerste beklaagde en X wegens, te 9000 Gent en/of elders in het Rijk, in de periode van 30 mei 2019 tot 11 juni 2019:

- A. laster;
- B. bedreigingen met een aanslag op personen zonder bevel of voorwaarde.

In een bijgevoegd geschreven document zet de burgerlijke partij in essentie het volgende uiteen:

- hij is sinds [redacted] werkzaam als assistent en doctoraatsonderzoeker bij de vakgroep [redacted] aan de Universiteit Gent. Hij heeft sinds jaar en dag een grote interesse voor zowel de nationale als de internationale (geo)politiek. Deze interesse manifesteerde zich op verschillende vlakken. [redacted];
- in 2017 werd, onder leiding van de eerste beklaagde, de beweging “Schild en Vrienden” opgericht, die zichzelf definieert als “een onafhankelijke, metapolitieke beweging die wil zorgen voor een positieve mentaliteitswijziging bij de Vlaamse jeugd tot fysiek en mentaal weerbare, sociale burgers”. Op 5 september 2018 toonde de VRT in Pano een indringende reportage over Schild & Vrienden, waarin een onthullend beeld werd geschetst van deze Vlaamse Jongerenbeweging onder leiding van de eerste beklaagde. Naar aanleiding van deze reportage werd tevens een strafrechtelijk onderzoek gestart naar Schild & Vrienden;
- op 7 maart 2018 besloot de burgerlijke partij een twitteraccount aan te maken, genaamd “Schuld & Vrienden”, waarmee hij op kritische wijze een tegenantwoord trachtte te bieden aan de volgens hem racistische, negationistische, homofobe, anti-feministische,… uitspraken en propaganda van de eerste beklaagde, Schild & Vrienden en consoorten. Hij besloot zijn identiteit bewust verborgen te houden voor de

buitenwereld wanneer hij tweette voor het account 'Schuld & Vrienden". Deze keuze was ingegeven door verschillende overwegingen. Ten eerste vond hij het cruciaal dat de boodschap primeerde op de persoon die deze verspreidde. Ten tweede probeerde hij zichzelf te beschermen tegen de negatieve gevolgen en repercussies die hand in hand gaan met het uiten van kritiek op een beweging zoals 'Schild & Vrienden'. De feiten die aan de grondslag liggen van de huidige klacht, zijn het ultieme bewijs dat deze bezorgdheid reëel was. Ten slotte wou hij vermijden dat – gelet op zijn functie – de perceptie zou gewekt worden dat hij via 'Schuld & Vrienden' sprak in naam en voor rekening van zijn werkgever, de UGent;

- op 30 mei 2019, naar aanleiding van een eerder verschenen persartikel in De Morgen waarin informatie die terug te vinden was op het twitterprofiel van 'Schuld & Vrienden' werd gebruikt, werd de zoektocht naar de identiteit van de burgerlijke partij in een stroomversnelling gebracht met als gevolg dat deze finaal werd onthuld;
- om 20.37 uur werd op het onlineplatform '4chan' in een gesprek (met het nummer [redacted]) met betrekking tot 'Schuld & Vrienden' gepost: "*SchuldnVrienden poor [redacted], we know his name, we know his face, we know his adress, we know his job Poor bastard*";
- de ontmaskering van de identiteit van de burgerlijke partij leidde ertoe dat hij werd blootgesteld aan represailles van degenen die de ideologie van "Schild & Vrienden" genegen zijn. Omwille van zijn kritiek op die beweging en hun ideologie kwam de burgerlijke partij in het oog van de storm terecht. Op 4chan en andere sociale media, zoals Facebook, Twitter en Instagram, werd het vizier naar hem toe geopend. Gelet op de vele en wijd verspreide haatberichten aan het adres van de burgerlijke partij is het niet mogelijk om deze op exhaustieve wijze in de klacht op te nemen. Men kan dienaangaande de proef op de som nemen en op de sociale media zoeken naar de trefwoorden 'BP' en 'Schuld & Vrienden'. Hij geeft een aantal voorbeelden daarvan: 1) X1: "*zet zijn gsm nummer online zodat hij dag en nacht er kan aan herinnerd worden dat hij verkeerd bezig is, dat is blijkbaar wettelijk in orde, is in het verleden gebleken, doen dus*"; 2) X2: "*Iemand een adres toevallig van dienen pipo*"; 3) X3: "*Iets tege extreem rechts? Zal hem is ne rechtse geven si vuile linkse rat*";
- de burgerlijke partij werd tevens het slachtoffer van concrete en reële doodsbedreigingen. Op 4chan verscheen op vrijdag 31 mei 2019 om 1.20 uur in een gesprek (met het nummer [redacted]) het volgende bericht: "*Ik weet exact wat ik met jou ga doen, [voornaam BP]. Ik zal toekijken terwijl de bevolking van ons lang traag maar zeker bewust wordt van jouw lafheid. Ik zal lachen terwijl ze jou op straat bekijken met afgunst. En wanner de tijd komt en jouw ondergang compleet is, zal ik daar zijn om snel en stil een einde te maken aan jouw Twitter account. Je zal opgeschrikt worden door jouw eigen schaduw en continu over jouw schouders moeten kijken om zeker te zijn dat niemand jou aan het achtervolgen is. Wanneer de tijd komt, zal je weten wie jouw zielige bestaan ten einde heeft laten komen.*";
- op 4 juni 2019 kwam de hele zaak opnieuw in een stroomversnelling na een post door de eerste beklaagde op zijn persoonlijke Facebookpagina. Hij beschuldigde de burgerlijke partij ervan de private gegevens van UGent-studenten waarover hij als UGent-medewerker zou hebben kunnen beschikken, te hebben gebruikt om mensen in en rond Schild & Vrienden te doxen. Zo deelde hij op 4 juni 2019 om 12.18 uur een artikel van het online nieuwsforum 'sceptr.net' met als titel: "*Linkse cyberbully en plaaggeest [BK1] blijkt UGent-medewerker"* met als bijschrift: "*BREAKING: Een anonieme cyberbully die bankgegevens en adressen van Schild & Vrienden-leden*

openbaar maakte blijkt te worden betaald door de UGent. Zijn naam is [BP] en als docent aan de [redacted] *maakte hij via een anoniem twitteraccount privégegevens bekend van rechtse studenten van die faculteit, die hij nadien online pestte en beschadigde*". Als eerste reactie onder de post schreef de eerste beklaagde zelf: *"[BP], de docent in kwestie, pest dus zijn eigen studenten als ze rechts zijn. Hij gebruikt hiervoor private gegevens waarover hij als UGent-medewerker kon beschikken. Hier zijn vele regels overschreden. Goed dat dit aan het licht komt*". Hij postte tevens een video waarin hij de burgerlijke partij woordelijk beschuldigde van deze strafbare feiten. Deze lasterlijke beschuldigingen werden gretig verder gedeeld via het persoonlijk Twitterprofiel van de eerste beklaagde en op het verhaal van het Instagramprofiel van 'Schild & Vrienden'. Tot het nieuws uiteindelijk ook de media haalde en in verschillende kranten werd gedrukt. De burgerlijke partij werd met naam, toenaam, foto en met een link naar zijn persoonlijk Instagramaccount vernoemd op allerhande sociale media en kranten. Ook de partijvoorzitter van Vlaams Belang, Tom Van Grieken, deelde het artikel van 'sceptr.net' op zijn Facebookpagina (met minstens 329.431 volgers) en schreef daarbij: "[*BP], een lesgever (!) aan de Universiteit gent, zou zijn studenten intimideren door privacygevoelige informatie over hen (bv. bankgegevens) publiek te maken? Omdat ze een andere mening hebben? Totalitaire en ondemocratische praktijken! Totale normvervaging*". Frappant is vast te stellen dat Van Grieken zijn bericht zesmaal wijzigde, zoals duidelijk blijkt uit de Facebook-bewerkgeschiedenis. Het is pas bij de finale post dat hij schrijft in de voorwaardelijke wijs;

- deze nieuwe golf van verspreiding had wederom nefaste gevolgen voor de burgerlijke partij. Hij werd opnieuw het slachtoffer van concrete doodsbedreigingen. Op 4 juni 2019 om 21.52 uur verscheen op '4chan' een bericht in een gesprek (met het nummer 215300523): "*Leftist getting doxxed is kanda rare. Now let's hope he gets shot*". Op Instagram ontving hij onder andere een privé-bericht van de persoon met accountnaam '[account1]' "*Vuile hoerenzoon We komen u halen*". De burgerlijke partij werd tevens gewaarschuwd om niet naar zijn werk te gaan. Zo schreef een anonieme persoon op '4chan' in een gesprek met betrekking tot de burgerlijke partij: "*Ga morgen niet naar de Uni*". Uiteindelijk leidden deze lasterlijke aantijgingen ertoe dat op onder andere Twitter en Facebook werd opgeroepen tot het ontslag van de burgerlijke partij, onder meer door de genaamden [redacted];
- de burgerlijke partij ontkent met klem de beschuldigingen aan zijn adres. De UGent heeft dit tevens bevestigd in haar persbericht d.d. 6 juni 2019 door te stellen dat na een onderzoek geen enkele deontologische fout kon worden vastgesteld, laat staan een strafrechtelijke;
- de eerste beklaagde maakte zich zodoende schuldig aan laster in de zin van artikel 443 Sw.;
- de burgerlijke partij ondervindt zware persoonlijke schade, doordat zijn integriteit en veiligheidsgevoel, alsook dat van zijn naasten, op verregaande wijze worden aangetast. Het anonieme karakter van de doodsbedreigingen, de wijd gedragen sympathie voor de eerste beklaagde en de gebruikte retoriek op '4chan' wanneer het gaat om 'Schuld & Vrienden' en zijn identiteit, brengen hem ertoe om deze bedreigingen uitermate ernstig te nemen. Uit de Pano-reportage bleek eveneens duidelijk dat de achterban van 'Schild & Vrienden' het gebruik van geweld en wapens niet schuwt. Hij is enorm angstig en voelde zich gedwongen om zijn telefoonnummers te wijzigen, aangezien ook

deze gretig werden gedeeld op allerhande fora. Hij haalde ook al zijn sociale mediaprofielen offline, zowel zijn persoonlijke als deze gelinkt aan 'Schuld & Vrienden". Op professioneel niveau ondervindt hij schade doordat zijn reputatie en imago volledig door het slijk worden gehaald, hetgeen mogelijk zijn carrièremogelijkheden kan hypothekeren;

- de burgerlijke partij wijst erop dat de eerste beklaagde vanaf 20 juni 2019 officieel zal zetelen in het Federaal Parlement en zodoende parlementaire onschendbaarheid zal genieten. In zoverre dit een obstakel kan vormen voor het onderzoek, verzoekt hij om het nodige te doen om de opheffing of beter het verlof ervan te bekomen.

De diverse stukken waarnaar de burgerlijke partij verwijst, worden bij zijn klacht met burgerlijke partijstelling gevoegd.

x. In zijn verhoor van 12 juni 2019 bevestigt de burgerlijke partij in essentie de inhoud van zijn klacht met burgerlijke partijstelling.

x. In een proces-verbaal van 1 oktober 2019 vermelden de onderzoekers dat zij de bevriezing aanvragen bij Facebook van het account "[account1]" en dit ook bekomen. Zij bekomen dan via Facebook het zogenaamde "Bussiness Record" van het Instagramaccount met de voormelde benaming op 16 september 2019 tussen de datum van bevriezing op 13 juni 2019 en 16 september 2019. Uit het meest recente rapport komt naar voor dat het geregistreerd emailadres [email1]@gmail.com is, de geregistreerde naam [redacted], de datum van registratie 21 september 2018; ook het IP-adres wordt vermeld, een adres bij Telenet. Op het dichtst bij de post gelegen tijdstip blijkt een ander Telenetadres te zijn geregistreerd.

Via verder onderzoek, aan de hand van de bevraging op de cruciale tijdstippen op 4 juni 2019 om 15.20 uur, alsook op 26 augustus 2019 en op 21 september 2019, achterhalen de onderzoekers dan dat de gebruiker zich op dat moment identificeert als X4, wonende te X. Het voornoemde emailadres wordt bevraagd bij Google, maar er kunnen geen nadere gegevens ter identificatie worden bekomen.

x. Op 13 juli 2020 verhoord, verklaart X4 dat hij nooit lid is geweest van Schild & Vrienden, maar wel "een beetje bij de groep behoorde". Hij ging er snel weg door meningsverschillen. Hij is vooral actief op Instagram. Hij denkt dat hij weet wie destijds achter Schuld & Vrienden zat. Dat was "zo een linkse hippie van Antifa", hij denkt een groot persoon. Hij heeft zich destijds niet beziggehouden met het identificeren van dit account. Hij kent het adres [email1]@gmail.com; hij heeft dat destijds aangemaakt, maar heeft er nu geen toegang meer toe. Hij had ook toegang tot het Instagramaccount '[account1]'. Dat was hoofdzakelijk zijn account. Hij wilde toen ergens bij horen en kreeg daar een goed gevoel bij. Het bericht "*Vuile hoerenzoon We komen u halen*", dat was volledig onschuldig. Het zegt hem niets. Meerdere mensen hadden toegang tot dit account en dit is echt niet zijn woordenschat. Hij heeft er geen verklaring voor dat dit account wordt gekoppeld aan de naam "[redacted]" en dat er op dit account werd ingelogd vanuit diverse IP-adressen die volgens Telenet in gebruik waren door het abonnement geregistreerd op zijn naam en adres. Hij wijst erop dat het tegenwoordig mogelijk is om iemand anders zijn IP-adres te gebruiken. Daar bestaan systemen voor. Mensen

die daarmee bezig zijn, kennen veel van computers. Hij heeft zich nooit beziggehouden met dergelijke bedreigingen. Hij krijgt er zelf constant en lacht die weg.

x. Op 13 juli 2020 richt de advocaat van de burgerlijke partij een schrijven aan de onderzoeksrechter waarin hij een tweet van de eerste beklaagde ter kennis brengt, waarin deze met naam en toenaam de burgerlijke partij noemt op zijn Twitteraccount. De burgerlijke partij laat langs deze weg weten dat hij zich opnieuw ernstig aangetast voelt in zijn veiligheidsgevoel en het aanvoelt alsof de pijlen opnieuw op hem worden gericht.

x. Inmiddels heeft BP per brief bijkomend melding gemaakt van de ontvangst, op of rond 4 juni 2019, op zijn inschrijvingsadres, van twee pakketten met daarin incontinentiemateriaal. Het gerechtelijk onderzoek wordt met deze feiten uitgebreid, zo blijkt uit de door partijen verstrekte toelichting.

In een proces-verbaal van 14 september 2020 melden de onderzoekers dat zij overgaan tot de beschrijving van de stukken die door de burgerlijke partij werden ontvangen, via de post. Het blijkt te gaan om twee papieren enveloppes met harde kartonnen achterzijde. De voorzijde is voorzien van een venster waardoor de bestemming op de bijgesloten brief zichtbaar is. De pakketten zijn identiek qua inhoud: ze bevatten stalen van twee soorten incontinentieproducten voor mannen van de firma Tena. Het gaat om twee brieven van 4 juni 2019, gericht aan respectievelijk “De heer Schuld en Vrienden, [redacted], België” en ”Mevrouw BP, [redacted], België”, uitgaande van X5, Tena Adviseuse.

x. In een proces-verbaal van 11 september 2019 melden de onderzoekers dat zij contact opnemen met de firma Essity NV (Tena), en dat aldaar wordt gemeld dat de pakketten waarvan sprake werden aangevraagd door drie unieke gebruikers, met verschillende User ID’s, telkens gekoppeld aan e-mailadressen met verwijzingen naar naam en adres van de burgerlijke partij en met drie verschillende IP-adressen, twee bij Telenet en één bij Scarlet, geregistreerd op 31 mei 2019 respectievelijk om 17.24 uur, om 17.25 uur en om 22.55 uur.

x. In een proces-verbaal van 4 februari 2020 melden de onderzoekers dat zij bij navraag bij Scarlet vernemen dat de IP-adressen bij Scarlet die werden geregistreerd, telkens de identificatie op naam van de tweede beklaagde oplevert. De onderzoekers melden dat de tweede beklaagde bij hen gekend staat als lid van de beweging “Schild & Vrienden”, en dat de identificatie aantoont dat het testpakket met volwassenenluiers via het internetabonnement op zijn naam werd aangevraagd. In een proces-verbaal van dezelfde datum melden de onderzoekers dat de bevraging bij Telenet naar het IP-adres op 31 mei 2019 om 22.55 uur negatief is.

x. Op 1 juli 2020 verhoord, verklaart de tweede beklaagde in essentie het volgende:

- hij is nationalist en heeft zijn problemen bij zijn weten altijd diplomatisch proberen op te lossen. Hij is een separatist. Hij laat af en toe zijn gezicht zien op acties van Schild & Vrienden;
- via het account Schuld en Vrienden werd getracht om hen te marginaliseren, maar hij heeft de persoon die daarachter zat naar zijn weten nooit bedreigd. Hij kan zich niet meer herinneren wie het was; hij heeft het ooit geweten, maar nu niet meer. Hij was het alleszins niet die de identiteit achterhaald heeft van die man. Hij heeft geen weet van een gerichte campagne met het oog op het identificeren van de persoon achter dit account. Hij heeft mogelijk gereageerd op een post van die man, maar hij zou nooit dreigementen sturen of zo;
- hij heeft geen weet van doodsbedreigingen die deze persoon zou hebben ontvangen, dat zal zeker niet van hem geweest zijn;
- op de concrete vragen omtrent wie verantwoordelijk is voor de ontvangst in juni 2019, door de burgerlijke partij, van testpakketten voor volwassenenluiers, wil hij niet antwoorden.

x. Op 15 januari 2021 verhoord, verklaart de eerste beklaagde in essentie het volgende:

- van zodra die persoon van Schuld en Vrienden begon met lasterlijke praktijken tegen hen zijn ze gaan zoeken wie het was en ze wisten het meteen. Van in het begin heeft deze persoon, de burgerlijke partij, zich schuldig gemaakt aan stalking, laster, bedreiging en cyberpesten;
- hij wist eigenlijk in het begin wie dit was, want hij kent de burgerlijke partij al langer. Ze hebben samen rechten gestudeerd en samen in dezelfde internationale politieke projecten gewerkt. Zoals steeds in zijn leven wilde hij het correct aanpakken en van in het begin, lang voordat het in de media kwam, heeft hij er een advocaat op gezet, omwille van zaken zoals leden van Schild en Vrienden online zetten en werkgevers van hun leden stalken. Hij heeft nooit aan andere mensen de identiteit van de burgerlijke partij kenbaar gemaakt;
- hij heeft snel wat opzoekingen gedaan en geeft daarvan enkele screenshots. Hij heeft er niet te veel opzoekingswerk naar gedaan, want hij vindt het maar een belachelijke zaak. De identiteit van die man is aan het licht gekomen omdat hij zelf op een screenshot zijn gebruikersnaam zichtbaar heeft laten staan. Hij zou zich daar zelf nooit mee bezighouden en is enkel erbij betrokken omdat de advocaat van die persoon vermoedelijk met de zaak in de media wilde komen en daarom zijn naam hierbij betrokken heeft. Hij ontkent met klem dat hij iets met deze zaak of bedreigingen naar BP te maken heeft;
- op basis van het door hem overgemaakt bericht van 19 september 2018, denkt hij dat het reeds lang voordien was dat hij erachter gekomen is dat de burgerlijke partij achter Schuld en Vrienden zat. Zij hebben nooit acties ondernomen tegen Schuld en Vrienden. Ze hebben er zelfs nooit *memes* over gemaakt. Hij heeft alleen zijn mensen opgeroepen om die te blokkeren. Mensen waren wel begrijpelijkerwijze ongerust over wat er op Schuld en Vrienden werd gepubliceerd. Hij heeft tegen zijn mensen gezegd om niets te ondernemen, dat hijzelf ermee bezig was en dat het in orde kwam. Mensen van Schild en Vrienden wisten dat hijzelf juridische stappen gingen ondernemen en dat ze niets mochten ondernemen. Hij is er zeker van dat ze dat dan ook niet gedaan hebben;

- hij kent de accounts waarvan in het dossier sprake niet, en evenmin de e-mailadressen. X4 is geen lid van Schild en Vrienden en hijzelf heeft deze persoon nooit aangestuurd om bedreigingen te uiten. Hij weet niet wie er de volwassenluiers heeft laten leveren en weet niet wie er verantwoordelijk voor is. Hij kent de tweede beklaagde. Hij neemt de beslissing niet voor anderen over in hoeverre zij tot Schild en Vrienden behoren. Hij kent deze persoon wel van in die context. Hij heeft deze persoon niet aangestuurd om deze pakketten aan te vragen op het adres van de burgerlijke partij;
- hij weet niet hoe het adres van de burgerlijke partij werd achterhaald. Misschien heeft deze dat ook zelf online gezet.

Het bericht uitgaande van de eerste beklaagde van 19 september 2018 waarvan sprake in zijn verklaring, wordt bij het dossier gevoegd.

x. In een proces-verbaal van 14 april 2021 melden de onderzoekers dat zij zijn overgegaan tot de exploitatie van de USB-stick vervat onder stuk 8 in het stukkenbundel van de burgerlijke partij. Het betreft een bestand getiteld “Filmpje Facebook van onze vriend [voornaam BK1] dd. 5.06.2019”. In het filmpje is volgens de onderzoekers de eerste beklaagde te zien terwijl hij ogenschijnlijk zichzelf filmt en de volgende uitspraak doet: “*Dus ge hebt een medewerker van de universiteit Gent, die meer dan een jaar lang private gegevens, bankgegevens, adressen, namen, foto’s van kinderen zelfs van mensen in en rond Schild en Vrienden, online smijt en die dus doxet, doet aan cyberbulling, mensen hun leven en hun toekomst probeert kapot te maken en dan schrijft Het Nieuwsblad daar een artikel over en vermelden ze daar niks van. Wat ze wel vermelden, is dat [BP], dat zijn naam bekend is gemaakt, en zijn foto. Zijn adres is niet bekend gemaakt, zijn bankgegevens zijn niet bekend gemaakt, gewoon zijn naam en zijn foto en dat is toch echt wel een ramp voor Het Nieuwsblad. Maar dat die man dat meer dan een jaar lang zelf heeft gedaan bij allemaal onschuldige slachtoffers, en ook de bankgegevens, adressen en foto’s van hun kinderen online heeft gesmeten, daar rept Het Nieuwsblad met geen woord over. Maar doe vooral verder linkse leugenaars, jullie graven op die manier jullie eigen graf door elke dag fake news te verspreiden en nooit de volledige waarheid te vertellen*”.

x. Op 5 juli 2021 wordt X6 verhoord, hoofd van de studentenadministratie van de UGent. Hij verklaart in essentie het volgende:

- zij houden van studenten identiteitsgegevens (naam, voornaam, rijksregisternummer), contactgegevens (tel/email/gsm, adressen, vertrouwenspersonen, etc.), alsook een bankrekeningnummer bij. Deze dienen hoofdzakelijk om studenten te kunnen contacteren, en het bankrekeningnummer dient voor terugbetalingen;
- deze gegevens zitten vervat in een systeem Oasis, een systeem voor studentenadministratie. Deze app kent een ‘front office’ toegang (via het web; bv. voor lesgevers om punten in te geven) en een ‘back office’ toegang voor zogenaamde power users (bv. Centrale Studentenadministratie of faculteitsgebonden studentenadministratie). Veel van de voeding van deze gegevens gebeurt tegenwoordig door de studenten zelf. In principe hebben professoren en assistenten geen rechtstreekse toegang tot persoonsgegevens via deze applicatie. Wie op welk tijdstipt inlogt, wordt geregistreerd in de applicatie, ook als punten aangepast worden, maar niet elke individuele opzoeking van persoonsgegevens;

- volgens zijn opzoekingen had de burgerlijke partij geen toegang tot persoonsgegevens in hun applicatie.

x. In een proces-verbaal van 14 september 2021 gaan de onderzoekers over tot identificatie van de gebruiker van het account die de volgende uitlating deed: "*Iets tegen extreem rechts. Zal hem is ne rechtse geven si. Vuile linkse rat"*, als zijnde X7 uit Affligem.

x. Bij verhoor op 14 oktober 2021 verklaart X7 dat hij even in de Facebookgroep Schild & Vrienden heeft gezeten, met zijn oud Facebookaccount, dat inmiddels werd verwijderd omdat hij extreme zaken deelde op Facebook. Hij was nooit lid van Schild & Vrienden, en zat enkel op hun groep via Facebook. Hij herinnert zich dat hij de kwestieuze post heeft geplaatst. Hij was toen wellicht jong en dom. Hij was een beetje een meeloper toen en dronk toen veel. Hij deed dit wellicht toen hij gedronken had. Dat was fout. Hij drinkt nu niet meer.

x. Op 23 februari 2022 nogmaals verhoord, verklaart de eerste beklaagde in essentie het volgende:

- geconfronteerd met het filmpje gepost op zijn persoonlijk Twitterprofiel op 5 juni 2019 stelt hij dat dit duidelijk genoeg is. Wat hij daar zegt, klopt gewoon, dat is gebeurd. Hij beschuldigt de burgerlijke partij daarin omdat hij dit feit algemeen bewezen acht;
- hij vermoedt dat daar zeker nog bewijzen van te vinden zijn. De burgerlijke partij heeft zelf een heel deel verwijderd nadat dit in de media is gekomen. Hijzelf wist vrij snel dat dit om de burgerlijke partij ging, maar heeft dit toen niet bekend gemaakt. Hij is dan met deze informatie bij een advocaat gegaan met de vraag om daar een dossier voor op te starten;
- enkele maanden later heeft de burgerlijke partij zelf een screenshot geplaatst waarin zijn persoonlijke gegevens zichtbaar waren, meer bepaald zijn naam en profielfoto. Sindsdien is hij een publiek persoon geworden en zijn mensen hun mening beginnen geven. Toen heeft de burgerlijke partij alles van het internet verwijderd;
- hijzelf haalde deze informatie van op het Facebookaccount Schuld en Vrienden, alsook op de Twitter van de burgerlijke partij en diens blog;
- de gegevens die de burgerlijke partij verspreid heeft, waren onder andere van mensen aan wie hij zelf les gaf, onder meer zijn eigen studenten. Hijzelf vindt het deontologisch niet verantwoord om als docent, zoals de burgerlijke partij, studenten die onder zijn verantwoordelijkheid vallen, online te doxen en online te pesten.

x. Op 2 mei 2023 legt de burgerlijke partij een aanvullende klacht met burgerlijke partijstelling neer bij de onderzoeksrechter tegen de eerste beklaagde en X uit hoofde van laster, te 9000 Gent en elders in het Rijk, meermaals op nader te bepalen data in de periode van 30 mei 2019 tot 2 mei 2023, en specifiek op 8 april 2021.

In een bijgevoegd geschreven document licht de burgerlijke partij in essentie het volgende toe:

- op 6 juni 2019 publiceerde de UGent een persbericht waarin werd bevestigd dat er geen aanwijzingen zijn dat de burgerlijke partij zijn hoedanigheid van assistent heeft misbruikt en dat er geen deontologische fout kan worden vastgesteld;

- niettegenstaande aldus het feit dat vanaf dan het publieke kennis werd dat de burgerlijke partij zich niet schuldig heeft gemaakt aan het misbruiken van private gegevens van UGent-studenten, werd er op 8 april 2021 opnieuw een video gepost op het YouTube-kanaal 'Kies [voornaam BK1]' van de eerste beklaagde, waarin de valse beschuldigingen ten aanzien van klager worden herhaald. Het staat volgens hem buiten kijf dat de eerste beklaagde op dat ogenblik, dit is na 6 juni 2019, wist dat de beschuldigingen lasterlijk waren.

Ter staving van deze aanvullende klacht met burgerlijke partijstelling voegt de burgerlijke partij drie stukken toe, waaronder het kwestieus persbericht en de YouTube-video van de eerste beklaagde.

x. In een proces-verbaal van 6 juli 2023 gaan de onderzoekers over tot analyse van de videoboodschap in kwestie van 8 april 2021. Deze heeft een duur van 11 minuten 12 seconden en gaat voornamelijk over Marc Van Ranst. In de videoboodschap verklaart de eerste beklaagde vanaf 7 minuten en 20 seconden het volgende over de burgerlijke partij: "*Een tijdje terug was er een medewerker aan de UGent, [voornaam BP + initialen familienaam BP], die tijdens zijn uren leden en sympathisanten van Schild en Vrienden doxte. [voornaam BP + initialen familienaam BP] deelde foto's van kinderen van S&V-leden en gooide bankgegevens en privéadressen van enkele van onze leden online. Ikzelf was hier ook het slachtoffer van en moest daardoor onder andere van telefoonnummer veranderen. Dat was toen niet onaanvaardbaar volgens Rik (Rik Van De Walle), integendeel, volgens Van De Walle was er door [voornaam BP + initialen familienaam BP] geen intern reglement overtreden en was er deontologisch geen probleem. Ik citeer: 'Tweets die door hem werden gepubliceerd zijn voor eigen rekening. Hij publiceerde deze niet namens of voor rekening van de UGent. Er zijn geen aanwijzingen dat hij zijn hoedanigheid van assistent aan de UGent heeft misbruikt". Zo liet Rik Van De Walle, rector van UGent, optekenen in Knack. Dat is toch wel een merkwaardige morele acrobatie van Rik Van De Walle, en bovendien erg gevaarlijk. Want door [voornaam BP + initialen familienaam BP] niet te veroordelen, gaf rector Rik Van De Walle eigenlijk een vrijgeleide aan linkse docenten van de UGent om hun rechtste studenten te pesten zonder dat daar gevolg aan zou worden gegeven. Daarmee doet Van De Walle aan politiek, net zoals van Ranst. Maar dan moeten ze ook niet komen wenen wanneer het publiek hen daarop afrekent. Hou uw linkse traantjes-drinkbus dus alvast klaar".*

x. Op 4 september 2023 nemen de onderzoekers telefonisch contact op met de eerste beklaagde met het oog op het maken van een afspraak voor verhoor inzake de bijkomende feiten vermeld in de aanvullende klacht met burgerlijke partijstelling. Hij deelt mee dat hij niet wenst in te gaan op de uitnodiging tot verhoor en dat hij voor al zijn uitspraken met betrekking tot de burgerlijke partij wenst te verwijzen naar zijn eerder afgelegde verklaring van 23 februari 2022. Hij verzoekt om er uitdrukkelijk bij te vermelden dat hij het heel jammer vindt dat de politie en het gerecht hun tijd moeten steken in deze zaak. Hij wenst er verder bij te vermelden dat hij het jammer vindt dat wanneer hij zelf aangifte heeft gedaan bij de politie inzake heel concrete doodsbedreigingen naar zijn moeder toe, alsook van concrete bedreigingen inzake slagen en verwondingen, deze zaken worden geseponeerd, in tegenstelling tot de zaak met de burgerlijke partij, waarin wel veel tijd gestoken wordt.

2. BEOORDELING VAN DE SCHULDVRAAG

Wat betreft de eerste beklaagde

x. De strafvervolging van de eerste beklaagde voor de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, heeft, ondanks de onder de tenlastelegging A2 voorziene ruime incriminatieperiode, met name 'in de periode van 12 juni 2019 tot en met 8 april 2021 en minstens op 8 april 2021', in het licht van de in het strafdossier vervatte informatie, enkel betrekking op de door de eerste beklaagde op 8 april 2021 op zijn YouTube-kanaal 'Kies [voornaam BK1]' geposte videoboodschap, waarvan de inhoud hierboven reeds werd weergegeven. De rechtbank ontwaart, binnen de voormelde incriminatieperiode, in het strafdossier immers geen enkele andere door de eerste beklaagde gedane uitlatingen die desgevallend een aantijging zouden kunnen inhouden ten aanzien van de persoon van de burgerlijke partij.

Uit de strafinformatie blijkt dat de eerdere uitlatingen van de eerste beklaagde omtrent de persoon van de burgerlijke partij, die dateren van de periode van 30 mei 2019 tot en met 11 juni 2019, thans niet meer tot de saisine van de rechtbank behoren, inzonderheid waar blijkt dat de eerste beklaagde door de raadkamer buiten vervolging werd gesteld voor (onder meer) dergelijke uitlatingen, die zouden zijn gedaan in de periode van 30 mei 2019 tot en met 11 juni 2019. In de door de beklaagde op niet nader bepaalde datum vóór 13 juli 2020 geposte tweet – waarvan de burgerlijke partij in een schrijven van 13 juli 2020 ten aanzien van de onderzoeksrechter melding maakt, en waarvan een screenshot in het strafdossier werd gevoegd – wordt weliswaar de naam van de burgerlijke partij vermeld, maar daarin wordt geen enkele aantijging gedaan naar zijn persoon toe. Voor het overige zijn in het strafdossier geen andere stukken vervat waarin de eerste beklaagde publiekelijk melding zou hebben gemaakt van de naam van de burgerlijke partij en/of uitlatingen zou hebben gedaan die betrekking hebben op diens persoon.

De feiten, voorwerp van de tenlastelegging A2, worden bijgevolg heromschreven, in die zin dat deze, wat betreft de datum ervan, worden gepreciseerd als volgt:

> "**A laster jegens bijzondere personen in openbare bijeenkomsten of plaatsen**
> aan een persoon die klacht doet, kwaadwillig, in een van de bij artikel 444 van het Strafwetboek aangeduide gevallen, ter zake in openbare bijeenkomsten of plaatsen, een bepaald feit ten laste te hebben gelegd, dat zijn eer kan krenken of hem aan de openbare verachting kan blootstellen, en waarvan het wettelijk bewijs niet wordt geleverd, terwijl de wet het bewijs van het ten laste gelegde feit toelaat,
> (art. 443, 444 lid 1 en 2, 447 lid 2, en 450 lid 1 Sw)
>
> **2.** te Gent en elders in het Rijk ***op 8 april 2021***
> door BK1"

x. In de voormelde videoboodschap drukt de eerste beklaagde zijn mening uit over bepaalde online door de burgerlijke partij gedane mededelingen in zijn hoedanigheid van de persoon die schuilging achter het account 'Schuld en Vrienden', meer bepaald omtrent het correct karakter ervan in het licht van het recht op privacy van de eerste beklaagde zelf en van andere

leden van de beweging Schild & Vrienden. De eerste beklaagde drukt daarin tevens zijn mening uit omtrent de reactie van toenmalig UGent-rector Rik Van De Walle op deze gedragingen van de burgerlijke partij, die door hem aan de kaak worden gesteld.

x. Artikel 150 van de Grondwet bepaalt dat de jury wordt ingesteld voor alle criminele zaken, alsmede voor politieke en drukpersmisdrijven, uitgezonderd voor drukpersmisdrijven die door racisme of xenofobie zijn ingegeven.

De voormelde uitingen van de eerste beklaagde in zijn videoboodschap van 8 april 2021 betreffen telkens een gedachte die het resultaat is van een mening of waardering van de eerste beklaagde en waaraan een zekere openbaarheid gegeven wordt. De voor het drukpersmisdrijf vereiste meningsuiting is elke mening of opinie waarvan wordt voorgehouden dat deze een misdrijf oplevert, waarbij deze mening of opinie niet noodzakelijk een maatschappelijke relevantie of gewicht heeft. Ook simpele, persoonlijke beledigende of, zoals *in casu*, vermeend lasterlijke uitspraken, die losstaan van het maatschappelijk debat, leveren al een 'meningsuiting' op zoals vereist voor een drukpersmisdrijf.

De door de eerste beklaagde in zijn videoboodschap gedane uitlatingen, die niet zijn ingegeven door racisme of xenofobie, voldoen onmiskenbaar aan de bovenvermelde voorwaarden.

Voorts is vereist dat de strafbare meningsuiting wordt verspreid via de drukpers of een gelijkaardig procedé, waarbij digitale verspreiding een dergelijk gelijkaardig procedé vormt. In casu werden de voormelde uitlatingen van de eerste beklaagde digitaal verspreid, zodat ook aan deze voorwaarde is voldaan.

x. Rest de vraag of, voor het voorhanden zijn van een drukpersmisdrijf (in casu, zoals reeds gesteld, niet ingegeven door racisme of xenofobie), noodzakelijkerwijze ook vereist is dat er sprake is van een dergelijke verspreiding van een geschreven tekst, dan wel of ook de verspreiding van louter mondelinge of audiovisuele meningsuitingen een drukpersmisdrijf kan opleveren.

Het Hof van Cassatie heeft deze laatste vraag vooralsnog negatief beantwoord (cf. Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.1270.N). De rechtbank treedt deze wetsinterpretatie evenwel niet bij, op grond van de hierna vermelde overwegingen.

x. Vooreerst neemt de rechtbank de door Jogchum Vrielinck ontwikkelde argumentatie ter zake over en maakt ze deze tot de hare, zoals verwoord in zijn noot " *Internet, spreken is zilver, schrijven is goud? Drukpersmisdrijven (artikel 150 Gw.), de audiovisuele media en de zaak Belkacem*, in *T.Strafr*. 2014, afl. 2, p. 143-149)". Kort samengevat steunt deze auteur zich op de volgende overwegingen om tot een extensieve interpretatie van de relevante grondwetsartikelen te besluiten:

- de volksjury werd destijds niet zozeer ingevoerd om zware misdadigers te berechten - deze bevoegdheid werd haar pas in extremis verleend -, maar in de eerste plaats om te oordelen over persmisdrijven en politieke misdrijven;
- door te voorzien in volksrechters wilde de grondwetgever critici beschermen tegen

mogelijke onderdrukking door beroepsrechters, die gewantrouwd werden. Omgekeerd zou daardoor ook de rechterlijke macht beschermd worden, omdat onder meer persmisdrijven vaak maatschappelijk gevoelig liggen en rechters bovendien zouden dwingen om persoonlijke of politieke keuzes te maken bij hun oordeelsvorming. Men wilde aldus tegelijk de perceptie van neutraliteit van beroepsrechters niet in het gedrang brengen, hetgeen naar de visie van de grondwetgever beter gewaarborgd werd door het jurysysteem. Last but not least zag men de invoering van de jury voor persmisdrijven als een extra waarborg voor de expressievrijheid. In procedureel opzicht moest de zware en dure assisenprocedure ervoor zorgen dat enkel zwaarwichtige zaken voor het gerecht zouden gebracht worden. Inhoudelijk gezien was de grondwetgever ervan overtuigd dat de jury geneigd zou zijn tot een grotere vrijheidslievendheid dan beroepsrechters. Men zag persdelicten als bij uitstek voorvloeiend uit de publieke opinie, zodat zij ook door diezelfde opinie beoordeeld moesten worden, of toch door vertegenwoordigers daarvan;

- de “restrictieve verruimde interpretatie” van het Hof van Cassatie, zoals verwoord in voormeld arrest, leidt tot onhoudbare spanningen en bizarre resultaten, waarvan enkele concrete voorbeelden worden gegeven. Zo zou het vreemd zijn dat een internetfilmpje met strafbare inhoud op zich geen drukpersmisdrijf zou kunnen opleveren, terwijl dat wel het geval zou zijn bij een tekstuele beschrijving van datzelfde filmpje en zelfs bij de loutere ondertiteling van dat filmpje;
- de grondwetgever kon destijds geen rekening houden met het bestaan van audiovisuele media en kon derhalve geen melding maken van dergelijke media, want deze waren op dat moment nog niet uitgevonden;
- een extensieve interpretatie van de relevante grondwetsbepalingen is duidelijk in lijn met de geest van de Grondwet. De audiomedia en audiovisuele media betreffen zaken, die net als de klassieke drukpers in de 19de eeuw, instaan voor massacommunicatie in de hedendaagse tijd. Uit de discussies in de Volksraad blijkt duidelijk dat men niet het medium *strictu sensu* beoogde te beschermen, maar wel een zo ruim mogelijke persvrijheid *sensu lato*;
- de Nederlandse term “drukpers” kan de strekking van de Franstalige term “presse” niet inperken. Zowel de Nederlandse tekst als de Franse tekst is authentiek en – in geval van mogelijke verschillen tussen beide teksten – is díe interpretatie te verkiezen die aan het grondrecht de meest ruime bescherming verleent. Ook in de Duitse versie is er sprake van “Presse”, hetgeen opnieuw een eerder generieke betekenis heeft;
- bij de authentieke Nederlandse vertaling van de Grondwet in 1967 werd simpelweg en zonder enige analyse een eerdere tekst gekopieerd, die stamt uit een tijd – 1925 – waarin “drukpers” nog altijd de generieke term was voor massaverspreiding, zodat het behoud van deze term in 1967 geen aanleiding kan geven tot een *a contrario* redenering;
- de door het Hof van Cassatie in voormeld arrest gegeven interpretatie levert een spagaat op, in die zin dat deze enerzijds de technologische evolutie voluit laat spelen wat betreft het ene aspect maar deze anderzijds op een ander punt volledig afwijst. Dit terwijl niet alleen het geschreven woord, maar ook het gesproken woord, beeldtaal en video “gedrukt” of “afgedrukt” kunnen worden, zodat “reproductie van meerdere exemplaren” mogelijk is.

x. Bijkomend overweegt de rechtbank dat bij de interpretatie van de relevante grondwetsbepalingen, díe interpretatie dient te prevaleren die in overeenstemming is met artikel 10 EVRM, in samenlezing met artikel 14 EVRM, alsook met artikel 10 en 11 van de Grondwet, en dat de interpretatie die daarmee niet verenigbaar is, dient terzijde geschoven te worden. Het kan immers niet de bedoeling zijn geweest van de grondwetgever om bij het beschermen van de publieke expressievrijheid, het gelijkheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel te schenden, noch om daarbij de fundamentele rechtsbeginselen ter zake te miskennen, zoals naderhand en tot op heden neergeschreven in het EVRM.

x. Artikel 10 EVRM verleent, in beginsel, en hoewel beperkingen mogelijk zijn, bescherming aan alle soorten van meningsuitingen, ook als deze beledigend of offensief zijn, in verband met om het even welk onderwerp en onafgezien hun maatschappelijk belang. Duidelijk daarbij is ook dat geen enkel medium, geen enkel kanaal via hetwelk de mening wordt geuit, uitgesloten is van de bescherming van artikel 10 EVRM.

Conform artikel 14 EVRM zijn discriminaties in het genot van artikel 10 EVRM niet toegelaten. De in artikel 14 EVRM opgenomen 'onderscheidingscriteria' (ras, huidskleur, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale minderheid, vermogen en geboorte) zijn niet limitatief. Dit blijkt o.m. uit de gehanteerde bewoordingen "zonder enig onderscheid op welke grond ook" en de bewoordingen "of andere status". Het toepassingsgebied van artikel 14 EVRM wordt dus niet beperkt door de aard van het onderscheidingscriterium. Artikel 10 EVRM bepaalt overigens dat "*eenieder* recht heeft op vrijheid van meningsuiting", zodat deze bepaling op zichzelf reeds een gelijkheidsgarantie inhoudt.

Uit artikel 14 EVRM *juncto* artikel 10 EVRM volgt een verbod voor de overheid om maatregelen of beslissingen te nemen die discrimineren in het genot van de vrijheden en rechten. Het begrip 'overheid' dient daarbij in ruime zin geïnterpreteerd te worden, zodat ook de rechter daaronder valt. Bij het nemen van een beslissing – *in casu* omtrent de interpretatie van de Belgische Grondwet – mag de rechter geen discriminaties in het genot van de rechten en vrijheden in het leven roepen. De rechter dient dan ook te opteren voor de niet-discriminerende interpretatie.

x. De voormelde hogere rechtsnormen verzetten er zich tegen om vergelijkbare personen of groepen van personen verschillend te behandelen inzake hun recht op vrije publieke meningsuiting, behalve wanneer er voor een het gemaakte onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het verschil in behandeling moet een wettig doel nastreven, het gemaakte onderscheid moet pertinent zijn – hetgeen wil zeggen dat het onderscheid het bereiken van het doel mogelijk moet maken – en het moet kennelijk evenredig zijn ten aanzien van het beoogde doel.

x. In casu stelt de rechtbank vast dat er sprake is van twee vergelijkbare groepen personen: enerzijds de groep van personen die hun mening (die niet is ingegeven door racisme of xenofobie) publiekelijk online uiten in een geschreven tekst dan wel in een geschreven tekst in combinatie met klank en/of beelden, en, anderzijds, de groep van personen – waartoe de eerste beklaagde behoort – die hun mening (die niet is ingegeven door racisme of xenofobie)

publiekelijk online uiten via een louter audiovisuele boodschap. Deze groepen zijn dermate vergelijkbaar dat er een onderscheid tussen maken op grond van de zeer toevallige omstandigheid of de audiovisuele boodschap al dan niet ondertiteld is, arbitrair zou zijn. Zulks klemt des te meer in het licht van de vaststelling dat de al of niet ondertiteling van een dergelijke audiovisuele boodschap in de huidige stand van de technologische evolutie kan worden bewerkstelligd door een eenvoudige, mogelijks zelfs onachtzame en louter technische handeling – bijvoorbeeld door één enkele muisklik waarbij automatisch ondertiteling wordt gegenereerd of door de toepassing van systemen van artificiële intelligentie die in ondertiteling voorzien – in hoofde van de maker of de ontvanger van de verspreide boodschap. Zoals hoger reeds uiteengezet, betreffen ook de modernere media immers zaken, die, net als de klassieke drukpers in de 19de eeuw, instaan voor massacommunicatie in de hedendaagse tijd, ten gevolge waarvan publiekelijk informatie wordt verspreid die fysiek of digitaal kan worden opgeslagen door de ontvangers ervan.

x. Hierboven werd reeds uiteengezet dat met het bepaalde in artikel 150 Grondwet, de Belgische wetgever beoogde om grondwettelijke waarborgen te voorzien voor de publieke expressievrijheid van eenieder. Het staat daarbij, op grond van hetgeen hoger reeds werd uiteengezet, vast dat de Belgische (grond)wetgever meende dat het Hof van Assisen de geschikte justitiële instantie was om de optimale publieke expressievrijheid van zijn burgers te verzekeren, onder meer vanuit een wantrouwen omtrent de neutraliteit van beroepsrechters ter zake. De rechtbank heeft zich, in een rechtstaat, niet uit te spreken over het al dan niet pertinent of het al dan niet achterhaald karakter van deze visie van de (grond)wetgever met betrekking tot de publieke expressievrijheid, net zomin overigens als zij zich uit te spreken heeft over de beslissing van de (grond)wetgever om ook de politieke misdrijven en de zwaarste misdaden te laten beoordelen, niet door beroepsrechters, maar door een volksjury. Als de grondwetgever zou vinden dat deze eertijds door hem in het leven geroepen wettelijke regeling zou achterhaald zijn of zou disfunctioneren, dan is het aan de grondwetgever om daaraan te sleutelen.

x. De voormelde grondwettelijke waarborgen dienen op een coherente wijze te worden geïnterpreteerd. Er kan daarbij dan ook geen onderscheid gemaakt worden tussen de hierboven vermelde vergelijkbare groepen, tenzij dit onderscheid pertinent zou zijn voor het realiseren van de hoger vermelde doelstellingen van de grondwetgever, hetgeen *in casu* niet het geval is. De doelstellingen van de grondwetgever dienen – zoniet zouden de artikelen 10 en 14 EVRM worden geschonden – aldus te worden opgevat in die zin dat de grondwetgever beoogd heeft om de publieke expressievrijheid (niet ingegeven door racisme of xenofobie) voor alle vergelijkbare groepen van personen op gelijke wijze te garanderen, zonder dat daarbij het voormelde (arbitraire) onderscheid wordt gemaakt al naargelang de (schriftelijke, beeldende of verbale) vorm waarin deze publieke expressie is geschied, via de drukpers dan wel via modernere media. Er is, gelet op hetgeen hierboven werd uiteengezet, geen objectief verantwoorde reden om, teneinde de vrijheid van publieke meningsuiting te garanderen voor alle Belgen, enkel aan díe Belgen die behoren tot een bepaalde groep van personen het justitieel kader te bieden waardoor zij dit recht naar de mening van de grondwetgever optimaal kunnen uitoefenen, en een andere groep van personen dezelfde garanties te ontzeggen. In dat geval zou immers de publieke expressievrijheid van de laatstgenoemde groep op objectief onverantwoorde wijze worden ingeperkt. Het maken van een onderscheid zou, in geval van een degelijke uitsluiting, niet pertinent zijn ten aanzien van het beoogde doel,

nu daardoor niet alle Belgen, doch enkel de eerstgenoemde groep, van deze grondwettelijke waarborgen zouden kunnen genieten omtrent de uitoefening van hun voormelde fundamentele rechten die ook door het EVRM worden verzekerd.

x. Besluitend oordeelt de rechtbank dat de bovenvermelde overwegingen haar nopen tot een extensieve/evolutieve interpretatie van de Grondwet. Mede gelet op hetgeen hierboven werd uiteengezet, stelt de rechtbank op grond van deze wetsinterpretatie vast dat de aan de eerste beklaagde ten laste gelegde feiten die haar onder de tenlastelegging A2 worden voorgelegd, een drukpersmisdrijf betreffen, zodat de rechtbank zich onbevoegd verklaart om daarover te oordelen, in toepassing van artikel 150 van de Grondwet.

Het komt bijgevolg aan de bevoegde rechter toe te oordelen over het wederrechtelijk karakter van de door feiten die door de eerste beklaagde zouden gepleegd zijn en daarbij de vraag te beantwoorden of er in zijnen hoofde al dan niet rechtvaardigingsgronden voorhanden zijn. Het komt eveneens aan de bevoegde rechter toe te oordelen over de schuld van de eerste beklaagde aan deze feiten en daarbij de vraag te beantwoorden of er in zijnen hoofde al dan niet schulduitsluitende verschoningsgronden voorhanden zijn. Het komt voorts ook aan de bevoegde rechter toe te oordelen over de vraag of de door de eerste beklaagde gepleegde feiten aan hem kunnen worden toegerekend. Het komt ten slotte aan de bevoegde rechter toe om desgevallend uitspraak te doen over de burgerlijke vordering in zoverre gericht tegen de eerste beklaagde.

Omtrent de samenhang

x. De zaak lastens de eerste beklaagde met betrekking tot de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A2, die hierna de referte I krijgt, wordt om de hierna vermelde reden, afgesplitst van de zaak lastens de tweede beklaagde met betrekking tot de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C, zoals verbeterd, D, zoals verbeterd, en E, zoals verbeterd, die hierna referte II krijgt, en wordt verwezen naar het ambt van de procureur des Konings om te handelen als naar recht.

x. Splitsing van twee zaken is op ieder moment mogelijk, ook wanneer twee zaken oorspronkelijk samen werden behandeld en samen in beraad werden genomen. Daarvoor is enkel vereist dat zulks met het oog op de goede rechtsbedeling aangewezen is en dat de rechtbank alsnog vaststelt dat er geen samenhang is tussen de beide zaken. In dat geval kan de rechtbank zich afzonderlijk uitspreken over elk van deze twee zaken.

x. *In casu* stelt de rechtbank vast dat er geen samenhang is tussen de beide voornoemde zaken. Voor een goede rechtsbedeling is immers niet vereist dat deze zaken door dezelfde gerechtelijke instantie worden beoordeeld, wel integendeel, aangezien de aan de tweede beklaagde ten laste gelegde feiten perfect te beoordelen zijn zonder acht te slaan op de informatie vervat in het strafdossier omtrent de vermeende strafbare feiten die door de eerste beklaagde zouden zijn gepleegd. Het is ook noodzakelijk om, met het oog op de behandeling van de zaak lastens de tweede beklaagde binnen een redelijke termijn en derhalve evenzeer met het oog op een goede rechtsbedeling, om deze zaak, waarvoor de rechtbank wél bevoegd

is, thans reeds, en derhalve afzonderlijk van de zaak lastens de eerste beklaagde, te beoordelen. Er is immers geen reden om zich ook wat betreft het oordeel omtrent de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C, zoals verbeterd, D, zoals verbeterd, en E, zoals verbeterd, in de zaak met referte II, onbevoegd te verklaren.

De tweede beklaagde

x. De hierna vermelde elementen van het strafdossier zijn, in hun onderlinge samenhang beschouwd, dermate gewichtig en met elkaar overeenstemmend dat zij zonder enige redelijke twijfel tot de hierna vermelde besluiten nopen omtrent de schuld van de tweede beklaagde aan de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C, zoals verbeterd, D, zoals verbeterd, en E, zoals verbeterd, in de zaak met referte II, zodat deze in hoofde van deze beklaagde telkens worden bewezen verklaard:

- de melding van de burgerlijke partij omtrent de ontvangst, op of rond 4 juni 2019, op zijn inschrijvingsadres, van twee pakketten met daarin incontinentiemateriaal;
- de aard en de kenmerken van deze stukken, zoals pertinent beschreven door de politionele onderzoekers in hun proces-verbaal van 14 september 2020;
- de resultaten van de politionele navorsingen bij de firma Essity NV (Tena), waarvan het voormeld materiaal afkomstig bleek te zijn, omtrent de bij de bestelling ervan gebruikte IP-adressen;
- de resultaten van de navraag bij Scarlet omtrent twee van de drie aldus gebruikte IP-adressen, die hebben geleid tot de identificatie van de tweede beklaagde als zijnde de titularis ervan bij de bestelling, waarvoor hij gebruik maakte van e-mailadressen met daarin gebruik van de voor- en achternaam van de burgerlijke partij;
- de finale feitelijke bekentenissen van de tweede beklaagde zelf, zoals geformuleerd in conclusie en ter terechtzitting, congruent aan de hiervoor vermelde overeenstemmende bewijselementen.

x. Door het aanmaken van de voormelde emailadressen teneinde te communiceren met de firma Essity NV (Tena) met gebruikmaking van de naamgegevens van een derde, met name de burgerlijke partij, en in zijn communicatie met deze firma ook daadwerkelijk gebruik te maken van deze aan een derde toebehorende naamgegevens, dit alles met de frauduleuze intentie of het doel om aan de burgerlijke partij schade toe te brengen, heeft de tweede beklaagde zich schuldig gemaakt aan het onder de tenlastelegging C vermeld misdrijf. Het was immers onmiskenbaar de intentie van de tweede beklaagde om de burgerlijke partij middels deze vervalsing van de digitale waarheid, waardoor hij valselijk liet uitschijnen dat hij de burgerlijke partij zélf, of minstens de bewoner van diens adres, betrof om in diens naam en op diens adres succesvol een bestelling voor incontinentiemateriaal te plaatsen, angst aan te jagen, meer bepaald door hem aldus finaal de impliciete maar duidelijke boodschap te geven dat zowel hijzelf als de andere sympathisanten van Schild & Vrienden de burgerlijke partij wisten wonen en dat deze redenen had om dermate veel angst te hebben dat hij het "*in zijn broek zou doen*". De tweede beklaagde heeft de feiten, voorwerp van de tenlastelegging C, zoals verbeterd, in de zaak met referte II, overigens niet betwist.

x. Door, in het digitaal maatschappelijk verkeer, een naam aan te nemen die hem niet toekomt, *in casu* de naam "[familienaam BP]" – het gebruik van andermans voornaam is niet strafbaar

–, heeft de tweede beklaagde zich ook schuldig gemaakt aan de feiten, voorwerp van de tenlastelegging D, zoals verbeterd, in de zaak met referte II. Het begrip 'openbaar' heeft hier niet zijn gebruikelijke betekenis: een relatieve openbaarheid volstaat. Ook aan deze vereiste is *in casu*, bij het plaatsen van een online bestelling voor het naar het adres van deze derde te verzenden materiaal, voldaan. De aldus bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging D, dienen wel als volgt te worden heromschreven:

> **"D valse naamdracht**
> in het openbaar een naam te hebben aangenomen, die hem niet toekomt, met name de naam ***[familienaam BP]*** gebruiken in de communicatie met de firma Essity NV (Tena)
> (art. 231 Sw)
>
> te Gent, Sint-Niklaas en elders in het Rijk in de periode van 30 mei 2019 tot en met 11 juni 2019
> door BK2,"

De tweede beklaagde heeft de feiten, voorwerp van de tenlastelegging D, zoals verbeterd en heromschreven, in de zaak met referte II, overigens niet betwist.

x. Het begrip 'belagen' wordt in de wetsbepaling van artikel 442bis Sw. niet nader gedefinieerd. Het is een open begrip dat in zijn normale betekenis moet worden begrepen. Uit de tekst van de wet en uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever niet heeft willen afwijken van de gewone betekenis van het woord 'belaging'. 'Belaging' is de Nederlandstalige benaming voor het verschijnsel dat eertijds beter gekend was onder de Engelse benaming 'stalking'. 'Stalking' is van oorsprong een Engelse jachtterm en betekent letterlijk 'het besluipen van een prooi'. Deze term wordt hedendaags ook gebruikt om het gedrag van personen te duiden die een ander opjagen alsof deze laatste een menselijke prooi is. Er werd door de wetgever destijds anderzijds ook bewust geopteerd voor algemene bewoordingen, opdat belaging in al zijn (ook moderne) verschijningsvormen zou kunnen bestraft worden. Het begrip 'belaging' kan dus zeker evolutief worden begrepen, zonder dat de gebruikelijke betekenis ervan evenwel kan miskend worden.

Het misdrijf belaging bestraft hij die door niet-aflatende of steeds terugkerende gedragingen iemands persoonlijke levenssfeer ernstig aantast door hem of haar op irritante wijze lastig te vallen, daar waar hij dit gevolg van zijn gedrag kende of had moeten kennen.

Ook één enkele gedraging *kan* het misdrijf belaging opleveren (eigen cursivering door de rechtbank). Deze gedraging dient daarvoor evenwel *uit haar aard* (eigen cursivering door de rechtbank) niet-aflatende of steeds terugkerende gevolgen te hebben (in die zin: *Cass*., 29 oktober 2013, P.13.1270.N). Het voorgaande impliceert dat, voor de strafbaarheid van slechts één geviseerde gedraging, daarin steeds een repetitief, steeds terugkerend en/of aanklampend element dient verscholen te zijn, of, anders gesteld, dat minstens één van deze kenmerken inherent dient begrepen te zijn in deze gedraging.

Het plaatsen van een online bestelling bij een firma die incontinentiemateriaal verkoopt, dit verspreid in twee verschillende pakketten, om deze pakketten bij een andere persoon te doen toekomen, kan dan ook mogelijk het misdrijf belaging uitmaken.

Opdat deze handeling als een belagende handeling zou worden gekwalificeerd, is evenzeer vereist dat de persoon die deze online bestelling plaatst, 1) middels het stellen van deze handeling, wetens en willens een bepaalde persoon viseert (rechtstreeks dan wel onrechtstreeks), als ware het zijn prooi, 2) weet dat door het stellen van deze handeling, en dit *gelet op de aard van deze handeling*, deze geviseerde persoon zal worden geconfronteerd met niet-aflatende of steeds terugkerende gevolgen, 3) dit effect van zijn handeling (met name die niet-aflatende of steeds terugkerende gevolgen) bovendien ook specifiek beoogt te bereiken, 4) dit effect ook effectief wordt verwezenlijkt, en 5) daardoor - wat hij wist of had moeten weten - de rust van deze aldus geviseerde persoon ook ernstig verstoort. Bij gebreke daarvan is er immers geen sprake van het wetens en willens stellen van een belagende handeling.

Voor het voorhanden zijn van het misdrijf belaging is dan ook niet enkel vereist dat de dader weet of had moeten weten dat door zijn handeling de rust van het slachtoffer ernstig zou verstoord worden, maar in eerste instantie ook dat zijn handeling 'belagend' is, in die zin dat de dader deze handeling wetens en willens heeft gesteld met de finaal verwezenlijkte intentie om de persoon die (vanuit objectief oogpunt als prooi) door hem wordt geviseerd, te belagen, m.a.w. te confronteren met niet-aflatende of terugkerende gevolgen. Het is dan als gevolg van deze niet-aflatende of terugkerende gevolgen dat de rust van de geviseerde persoon ernstig wordt verstoord.

Een eenmalige handeling die constitutief is voor het misdrijf belaging betreft derhalve een handeling:

1) waarvan de dader weet en wil dat deze het hierna omschreven effect sorteert of zal sorteren op de persoon op wie deze handeling rechtstreeks dan wel onrechtstreeks betrekking heeft;
2) waarin dit effect bestaat in een repetitieve of steeds terugkerende benadering van deze persoon in zijn of haar persoonlijke ruimte;
3) waardoor, hetgeen de dader weet of had moeten weten, de rust van deze persoon ernstig wordt verstoord.

x. *In casu* heeft de tweede beklaagde bij het plaatsen van de voormelde online bestelling valselijk gebruik gemaakt van de naams- en adresgegevens van de burgerlijke partij, dit met de effectief verwezenlijkte intentie om het bestelde incontinentiemateriaal in twee pakketten te doen toekomen op het adres van de burgerlijke partij, mét telkens een begeleidende brief geadresseerd respectievelijk aan de als "mevrouw" bestempelde burgerlijke partij en aan "de heer Schuld & Vrienden", zijnde het twitteraccount waarmee de burgerlijke partij destijds anoniem kritiek uitte op de beweging Schild & Vrienden, waarvan de tweede beklaagde op dat ogenblik deel uitmaakte.

Deze handeling van de tweede beklaagde voldoet ontegensprekelijk aan de hiervoor gestelde vereisten. De tweede beklaagde viseerde daarbij immers duidelijk de burgerlijke partij in de beslotenheid van diens woning, zoals blijkt uit het gebruik van diens naam en adresgegevens, en dit precies omwille van diens kritieke uitlatingen op het publieke internetforum omtrent de beweging Schild & Vrienden, van wie de tweede beklaagde deel uitmaakte.

Het lijdt geen enkele redelijke twijfel, gelet op zijn hoedanigheid als medestander van Schild & Vrienden, dat de tweede beklaagde op dat ogenblik wist dat de burgerlijke partij in de periode kort voordien reeds het mikpunt was geweest van een golf van vijandige online commentaren aan diens adres, dit in het kader van de strijd tussen ideologische tegenstanders, en dat er daarbij uitlatingen waren gedaan tegen diens persoon gericht die voor de burgerlijke partij beledigend, intimiderend en bedreigend waren.

Het is dan ook - gelet op de aard van zijn gedraging, zoals deze blijkt uit hetgeen hiervoor werd uiteengezet en mede volgt uit de hiervoor beschreven concrete context waarin er reeds eerder soortgelijke beledigende, intimiderende en bedreigende handelingen waren gesteld ten aanzien van de burgerlijke partij door zijn eigen ideologische medestanders - duidelijk dat de tweede beklaagde hiermee beoogde bij de burgerlijke partij een effect te sorteren dat erin bestond dat deze andermaal werd benaderd in zijn persoonlijke ruimte, ditmaal zelfs in de beslotenheid van zijn eigen woning. De tweede beklaagde beoogde door zijn handelen, waarin aldus een inherent repetitief element was verscholen, de burgerlijke partij angst aan te jagen, meer bepaald door hem aldus de impliciete maar duidelijke boodschap te geven dat zowel hijzelf als de andere sympathisanten van Schild & Vrienden de burgerlijke partij nu ook wisten wonen en dat deze redenen had om dermate veel angst te hebben dat hij het "*in zijn broek zou doen*".

Het staat tevens vast dat de burgerlijke partij hierdoor, in de hiervoor geschetste context, ernstig in zijn rust werd verstoord. Diens veiligheidsgevoel werd hierdoor ernstig aangetast, aangezien de belagende handelingen zich als gevolg daarvan niet langer beperkten tot de online omgeving, maar doordrongen tot zijn fysieke leefwereld. De tweede beklaagde kan dan ook niet worden bijgetreden in zijn standpunt als zou zijn demarche een louter studentikoze grap hebben betroffen. Ook het feit dat ook de burgerlijke partij zelf het ideologisch debat op het scherpst van de snee heeft gevoerd, doet aan het hiervoor gestelde geen afbreuk, want rechtvaardigde in hoofde van de tweede beklaagde niet dat hij in reactie daarop de grenzen van het maatschappelijk toelaatbare overtrad in de zin zoals hiervoor vermeld.

Bijgevolg zijn de feiten, voorwerp van de tenlastelegging E, zoals verbeterd, in de zaak met referte II, in hoofde van de tweede beklaagde naar voldoening van recht bewezen.

3. DE STRAFTOEMETING

De bewezen feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C, zoals verbeterd, D, zoals verbeterd en heromschreven, en E, zoals verbeterd, in de zaak met referte II, in hoofde van de tweede beklaagde, zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten samen slechts één enkele straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De tweede beklaagde heeft zich, in de context van een golf van soortgelijke gedragingen gesteld door zijn toenmalige medestanders van de beweging "Schild en Vrienden", schuldig gemaakt aan intrusief, intimiderend, beledigend en bedreigend belagingsgedrag ten aanzien van een ideologische tegenstander, die daardoor herhaaldelijk werd verontrust in zijn persoonlijke ruimte en, specifiek door de inherent repetitieve handeling van de tweede beklaagde, ook werd geviseerd in de beslotenheid van zijn eigen woning. Om zijn doel te bereiken, maakte de tweede beklaagde zich kort voordien ook schuldig aan valsheid in

informatica en valse naamdracht. De tweede beklaagde heeft daardoor de grenzen van hetgeen maatschappelijk toelaatbaar is in het kader van een ideologische discussie met de voeten getreden. Hij dient de duidelijke boodschap te krijgen dat hij dit ideologisch debat op een maatschappelijk aanvaardbare manier dient te voeren.

De tweede beklaagde heeft door zijn handelen de burgerlijke partij angst aangejaagd, meer bepaald door hem aldus de impliciete maar duidelijke boodschap te geven dat zowel hijzelf als de andere sympathisanten van Schild & Vrienden de burgerlijke partij nu ook wisten wonen en dat deze redenen had om dermate veel angst te hebben dat hij het "*in zijn broek zou doen*". Het staat vast dat de burgerlijke partij hierdoor, in de hiervoor geschetste context, ernstig in zijn rust werd verstoord. Het recht op privacy en het veiligheidsgevoel van de burgerlijke partij werden hierdoor ernstig aangetast, aangezien de belagende handelingen zich als gevolg daarvan niet langer beperkten tot de online omgeving, maar doordrongen tot zijn fysieke leefwereld. Bij de bestraffing van de bewezen verklaarde feiten houdt de rechtbank rekening met de reële impact ervan op de persoon van de burgerlijke partij en, bij uitbreiding, van diens naaste omgeving.

Dergelijke feiten impliceren tevens een grote onnodige maatschappelijke kost, dit ten gevolge van het doorgedreven onderzoek waartoe zij aanleiding hebben gegeven.

Positief is wel dat de tweede beklaagde inmiddels zijn verantwoordelijkheid voor zijn wandaden inmiddels grotendeels heeft erkend. Er zijn inmiddels ook reeds meer dan zes jaar verstreken sinds de bewezen verklaarde feiten. De tweede beklaagde beschikt op heden ook nog steeds over een blanco strafrechtelijk verleden. De situatie tussen onder meer hemzelf en de burgerlijke partij lijkt inmiddels ook sinds geruime tijd tot rust gekomen. Op grond van deze vaststellingen kan realistisch verwacht worden dat de reeds ondergane politionele en gerechtelijke interventie waarvan hij het voorwerp heeft uitgemaakt en de hierna bepaalde straf, de tweede beklaagde ertoe zullen aanzetten om de grenzen van het maatschappelijk aanvaardbare in de toekomst wél te respecteren.

Alle voormelde elementen in acht genomen, alsook rekening gehouden met de hierna weerhouden beperkte schending van de redelijke termijn, past de hierna bepaalde straf als maatschappelijke reactie op de gepleegde feiten. Hierbij wordt niet ingegaan op de in ondergeschikte orde door de tweede beklaagde geformuleerde vraag om hem de gunst van de opschorting te verlenen, nu het uitspreken van een straf wel degelijk noodzakelijk is om hem aan te zetten tot maatschappelijk correct gedrag en ter compensatie van de door hem berokkende maatschappelijke schade. Het uitspreken van de hierna bepaalde werkstraf zal overigens zijn professionele reclasseringsmogelijkheden niet in het gedrang brengen.

In toepassing van artikel 37*quinquie*s §3 Strafwetboek betreffende de werkstraf werd de tweede beklaagde vóór de sluiting van de debatten ingelicht over de draagwijdte van een dergelijke straf en werd de tweede beklaagde tevens in zijn opmerkingen gehoord. De tweede beklaagde heeft ter terechtzitting hiermee zijn akkoord betuigd.

De feiten zijn van aard om door een correctionele straf gestraft te worden. Artikel 37*quinquies* Strafwetboek voorziet dat binnen de perken van de op het misdrijf gestelde straffen alsook van de wet op grond waarvan de zaak voor de rechter werd gebracht een gevangenisstraf of een geldboete moet worden voorzien ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd.

Met betrekking tot de redelijke termijn

Op grond van art. 6.1 EVRM heeft elkeen recht op de behandeling van de tegen hem ingestelde strafvordering binnen een redelijke termijn, zodat de vervolgde niet onredelijk lang in onzekerheid zou dienen te leven. De *ratio legis* van deze bepaling is dus te vinden in het vermijden van grote onzekerheid omtrent de finale uitspraak, alsook in het vrijwaren van de rechten van verdediging. (zie J. MEESE, *De duur van het strafproces – een onderzoek naar de termijn waarbinnen een strafprocedure moet of mag worden afgehandeld*, Gent, Larcier, 2006) Vast staat dat beklaagde binnen een aanvaardbare tijd zekerheid dient te krijgen omtrent de afloop van het strafdossier.

De redelijke termijn waarbinnen de zaak kan en mag worden behandeld vangt aan vanaf de verontrusting van de persoon dewelke het voorwerp vormt van het onderzoek. De kennisgeving van de lopende strafvervolging vormt zodoende het beginpunt. (zie Cass. 4 oktober 1978, *Pas.* 1978, I, 153; Cass. 20 maart 2000, *Arr. Cass.* 2000, nr. 191) Doorgaans valt dit samen met het verhoor van de betrokkene, nu deze zich vanaf dan dient te verdedigen tegen de geformuleerde beschuldigingen.

De beoordeling van het redelijk karakter van de termijn verloopt steeds *in concreto* en aan de hand van drie parameters, met name:

- de complexiteit van de zaak;
- de houding van de beklaagde;
- de houding van de gerechtelijke overheid.

(zie R. VERSTRAETEN, *Handboek strafvordering*, Antwerpen, Maklu, 2012, p. 949-955)

De redelijkheid van de termijn wordt steeds en onaantastbaar door de feitenrechter beoordeeld. (Cass. 15 mei 2001, *Arr. Cass.* 2001, nr. 282) Het betreft een feitenkwestie (zie Cass. 12 april 2000, *Arr. Cass.* 2000, nr. 249) en behoeft de beoordeling van de volledige procedure in zijn geheel. (zie EHRM 10 april 2001, *Sablon/België*, §93)

Het aanvangspunt van de redelijke termijn situeert zich op het moment van het verhoor van de tweede beklaagde, op 1 juli 2020. *In casu* hadden de onderzochte feiten betrekking op een golf van acties uitgaande van de ideologische medestanders van de tweede beklaagde naar de persoon van de burgerlijke partij toe, waarvan de actie van de tweede beklaagde deel uitmaakte, en waarbij deze acties zich over een relatief langdurige tijdspanne uitstrekten. Het onderzoek kende een normaal verloop en de zaak werd daarna voor regeling van de rechtspleging gesteld. Nog hangende deze procedure werd door de burgerlijke partij bijkomend klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd met betrekking tot feiten die ook uitgingen van een ideologische medestander van de tweede beklaagde en die ook betrekking hadden op de tegen de burgerlijke partij gevoerde ideologische strijd, zodat het logisch was dat het onderzoek zich vervolgens ook daartoe uitstrekte. Het onderzoek heeft daarna vooral daardoor, en slechts in mindere mate ook door de hierna vermelde periode van onverantwoord lange stilstand, relatief lang geduurd. De zaak kende daarbij evenwel ook in de daarop volgende procedure een normaal verloop, mede gelet op de door de eerste en de tweede beklaagde neergelegde verzoekschriften tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen, die telkens tot in graad van hoger beroep werden afgewezen.

De rechtbank ontwaart in het hele verloop van de zaak slechts één periode van onverantwoord lange stilstand, met name de periode vanaf de datum van de aanvankelijke eindvordering – 6 juli 2022 – tot aan de datum van de kennisgeving van de rechtsdag voor de regeling van de rechtspleging op 2 januari 2023, die een periode van bijna een half jaar behelst.

De rechtbank besluit dan ook dat de redelijke termijn *in casu* geschonden is.

Bij een vastgestelde overschrijding dient in elk geval in passend en daadwerkelijk rechtsherstel te worden voorzien (J. MEESE, "Over de gevolgen van de overschrijding van de redelijke termijn in strafzaken", noot onder Gent 6 maart 2000, *TGR* 2000, 192). Het rechtsherstel kan eventueel bestaan uit een aangepaste vermindering van de strafmaat, een straf zich situerende onder het wettelijke minimum, of uit de eenvoudige schuldigverklaring voorzien in art. 21ter V.T. Sv..

Naar het oordeel van de rechtbank brengen de aard van de bewezen verklaren tenlasteleggingen, de relatieve ernst van de gevolgen daarvan, alsook de specifieke hierboven vermelde andere motieven, mee dat, niettegenstaande de overschrijding van de redelijke termijn, niet alleen de vaststelling van de schuld noodzakelijk is, maar dat tevens een bestraffing – zoals hierna bepaald – noodzakelijk is en maatschappelijk volkomen verantwoord blijft. Wél houdt de rechtbank bij het bepalen van de concrete straf rekening met het aan de tweede beklaagde toekomende rechtsherstel wegens de overschrijding van de redelijke termijn, door een werkstraf van een minder lange duur, alsook een vervangende gevangenisstraf van minder lange duur uit te spreken dan de werkstraf en vervangende gevangenisstraf die zij vóór en zonder het in aanmerking nemen van de overschrijding van de redelijke termijn zou hebben uitgesproken.

Bijkomende veroordeling en vergoeding

De tweede beklaagde dient te worden veroordeeld tot betaling van een wettelijk verplichte bijdrage voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdeciemen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De tweede beklaagde dient te worden veroordeeld tot betaling van een wettelijk verplichte bijdrage voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 26 euro.

De tweede beklaagde dient ook te worden veroordeeld tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 61,01 euro.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

<u>De vordering van BP</u>

x. De rechtbank verklaart zich, op grond van de bovenvermelde overwegingen, niet bevoegd om uitspraak te doen over de vordering van de burgerlijke partij in zoverre gericht tegen de eerste beklaagde en in zoverre gesteund op de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A2, in de zaak met referte I.

x. De in hoofde van de tweede beklaagde bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging C, zoals verbeterd, D, zoals verbeterd en heromschreven, en E, zoals verbeterd, in de zaak met referte II, staan in oorzakelijk verband tot de door deze burgerlijke partijen geleden schade.

De tweede beklaagde is aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De burgerlijke partij vordert een gemende materiële en morele schadevergoeding van 7.000,00 EUR, meer de intresten en een rechtsplegingsvergoeding.

De rechtsvordering tot schadevergoeding wegens morele schade heeft tot doel de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen en in die mate de schade te herstellen. De morele schade is echter niet voor precieze begroting vatbaar. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat het slachtoffer werd toegebracht.

De rechter dient daarbij rekening te houden enerzijds met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend ter vergoeding van dat leed en anderzijds met bijzondere omstandigheden die bij de begroting van deze schade in aanmerking moeten worden genomen.

De door de burgerlijke partij geleden schade wordt, mede rekening gehouden met de hierboven vermelde motieven, de bedragen die gebruikelijk worden toegekend bij gelijkaardige zaken, en bij gebrek aan voorlegging van nadere stavende stukken met betrekking tot de psychische schade, naar billijkheid bepaald op een globaal bedrag aan morele schadevergoeding van 1.250 EUR, bedrag te vermeerderen met de intresten zoals hierna bepaald.

De burgerlijke partij is ook gerechtigd op een vergoeding voor de door hem gemaakte kosten en krijgt hiertoe een rechtsplegingsvergoeding zoals hierna bepaald.

Het meer- of anders gevorderde wordt afgewezen als ongegrond.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 4 van de wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 162bis, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 37quinquies, 37sexies, 37septies, 44, 45, 65, 66 van het Strafwetboek; alsook de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis;
art. 1, 2, 3 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 26 juni 2000, 7 februari 2003 en 28 december 2011;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd bij wet van 24 december 1993, de wet van 22 april 2003 en het K.B. van 19 december 2003;
art. 1382 e.v. oud Burgerlijk Wetboek;
art. 1022 Gerechtelijk Wetboek;

De rechtbank, recht doende **op tegenspraak** ten aanzien van BK1, BK2, BP,

VOORAFGAANDELIJK

- **Stelt vast dat er geen samenhang is tussen de hierna vermelde zaken, en splitst deze zaken derhalve in die zin dat de zaak lastens de eerste beklaagde met betrekking tot de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A2, referte I krijgt, en de zaak lastens de tweede beklaagde met betrekking tot de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C, D en E, referte II.**

- **Precisieert de datum van de feiten vermeld onder de tenlastelegging A2 in de zaak met referte I als volgt:**

A laster jegens bijzondere personen in openbare bijeenkomsten of plaatsen
aan een persoon die klacht doet, kwaadwillig, in een van de bij artikel 444 van het Strafwetboek aangeduide gevallen, ter zake in openbare bijeenkomsten of plaatsen, een bepaald feit ten laste te hebben gelegd, dat zijn eer kan krenken of hem aan de openbare verachting kan blootstellen, en waarvan het wettelijk bewijs niet wordt geleverd, terwijl de wet het bewijs van het ten laste gelegde feit toelaat,
(art. 443, 444 lid 1 en 2, 447 lid 2, en 450 lid 1 Sw)

2. te Gent en elders in het Rijk ***op 8 april 2021***
door BK1

- **Verbetert de feiten, voorwerp van de tenlastelegging C in de zaak met referte II als volgt:**

C valsheid in informatica, en gebruik ervan
met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid te hebben gepleegd, door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, te hebben ingevoerd in een informaticasysteem, te hebben gewijzigd, te hebben gewist of met enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te hebben veranderd, waardoor de juridische draagwijdte van dergelijke gegevens veranderde, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van de valse gegevens gebruik te hebben gemaakt, met name door gebruik makend van de namen [redacted] en BP e-mailadressen te hebben opgemaakt, met name [redacted]@hotmail.com, [BP]@hotmail.com en schuldenvrienden@gmail.com en hiermee zogezegd in naam van [redacted] en BP 3 maal een testpakket incontinentieluiers voor mannen te hebben besteld bij de firma Essity NV (Tena) en met deze valse namen vragenlijsten te hebben ingevuld waarbij zogezegd door BP gewag werd gemaakt van urineverlies,
(art. 193, 210 bis §§ 1 en 2, en 213 Sw)

te Gent, Sint-Niklaas en elders in het Rijk in de periode van 30 mei 2019 tot en met 11 juni 2019
door BK2,

- **Verbetert de feiten, voorwerp van de tenlastelegging D in de zaak met referte II als volgt:**

D valse naamdracht
in het openbaar een naam te hebben aangenomen, die hem niet toekomt, met name de naam [familienaam BP], in de communicatie met de firma Essity NV (Tena)
(art. 231 Sw)

te Gent, Sint-Niklaas en elders in het Rijk in de periode van 30 mei 2019 tot en met 11 juni 2019
door BK2,

- **Verbetert de feiten, voorwerp van de tenlastelegging E in de zaak met referte II als volgt:**

E belaging
een persoon te hebben belaagd, terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren, met name BP, door meermaals in dienst naam vragenlijsten te hebben ingevuld bij de firma Essity NV (Tena), gewag makend van urineverlies en op die manier meerdere testpakketten incontinentieluiers voor mannen te hebben besteld en te hebben laten afleveren aan het adres van BP.
(art. 442 bis lid 1 Sw)

te Gent, Sint-Niklaas, Dendermonde en elders in het Rijk in de periode van 30 mei 2019 tot en met 11 juni 2019
door BK2,

- **Heromschrijft de feiten, voorwerp van de tenlastelegging D, zoals verbeterd, in de zaak met referte II als volgt:**

D valse naamdracht
in het openbaar een naam te hebben aangenomen, die hem niet toekomt, met name de naam ***[familienaam BP]*** te hebben gebruikt in de communicatie met de firma Essity NV (Tena)
(art. 231 Sw)

te Gent, Sint-Niklaas en elders in het Rijk in de periode van 30 mei 2019 tot en met 11 juni 2019
door BK2,

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van BK1, eerste beklaagde

Verklaart zich **onbevoegd** om kennis te nemen van de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A2, in de zaak met referte I, lastens de eerste beklaagde.

Verwijst deze zaak met referte I naar het ambt van de procureur des Konings om te handelen als naar recht, en verzoekt het openbaar ministerie daarbij om daartoe een eensluidend verklaard afschrift te maken van het huidig strafdossier, inclusief van het onderhavig vonnis.

Ten aanzien van BK2, tweede beklaagde

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C, zoals verbeterd, D, zoals verbeterd en heromschreven, en E, zoals verbeterd, in de zaak met referte II, bewezen.

Veroordeelt BK2 voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen C, zoals verbeterd, D, zoals verbeterd en heromschreven, en E, zoals verbeterd, in de zaak met referte II:

tot een **werkstraf** van **70 uren**.

Zegt dat bij niet-uitvoering de werkstraf zal worden vervangen door een gevangenisstraf van 7 maanden.

Veroordeelt BK2 tot betaling van:

- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**;
- de kosten van strafvordering tot op heden begroot op **78,70 EUR**.

OP BURGERLIJK GEBIED

<u>De vordering van BP</u>

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partij **BP** in zoverre deze gericht is tegen de eerste beklaagde.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij **BP** toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de tweede beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij **BP** het bedrag van **1.250,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 11 juni 2019 tot en met heden en de moratoire intresten aan de wettelijke intrestvoet (op hoofdsom en vergoedende intresten) vanaf heden tot de dag der betaling en de kosten.

Veroordeelt de tweede beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij **BP** een rechtsplegingsvergoeding van **627,91 EUR**.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G28MA: